

การศึกษาปัญหาการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย
A Study on the Problems in Using Korean Adverbs
of High Degree by Thai learners

ณัฐวรรณ สีนารัจน์ (Natthawan Sinaroj) Email: natthawan@go.buu.ac.th^{1*}
สุนทรี ลากรุ่งเรือง (Soontaree Larprungrueng) Email: soontaree@go.buu.ac.th²

^{1,2} สาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
(Korean Section, Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University)

*Corresponding Author. E-mail : natthawan@go.buu.ac.th

(Received: 28 March 2025; Revised: 22 May 2025; Accepted: 29 May 2025)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลีและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย จากการศึกษาพบว่า คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เจ้าของภาษานิยมใช้ในปัจจุบันมีจำนวนลดลง รูปคำสั้นลง และเข้าใจง่ายกว่าในอดีต ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มใช้คำที่สอดคล้องกับการใช้ของเจ้าของภาษาทั้งในอดีตและปัจจุบัน แต่ยังใช้ในระดัจำกััดและมักใช้เพียงไม่กี่คำในการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นผลมาจากแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ โดยจากการตรวจสอบพบว่า ยังไม่มีแบบเรียนใดที่ครอบคลุมคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันอย่างครบถ้วน อีกทั้งไม่มีการอธิบายความแตกต่างของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และข้อจำกัดด้านไวยากรณ์ที่ชัดเจน สำหรับปัญหาในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทยจากการวิเคราะห์ข้อมูลคลังข้อมูลภาษาเกาหลี สามารถสรุปได้ 3 ประเด็นหลัก คือ 1) ความผิดพลาดด้านข้อจำกัดทางไวยากรณ์ 2) การใช้คำผิดความหมาย และ 3) การละคำวิเศษณ์ในบริบทที่ควรใช้ ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาแนวทางการสอนภาษาเกาหลีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยควรปรับปรุงเนื้อหาแบบเรียนให้สะท้อนการใช้จริงในปัจจุบัน และอธิบายความแตกต่างระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

คำสำคัญ : คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลี; การใช้ภาษาเกาหลี; ผู้เรียนชาวไทย; แบบเรียนภาษาเกาหลี

Abstract

This study examines the use of high-degree Korean adverbs and explores the challenges Thai learners face in learning them. The findings reveal that modern native Korean speakers use fewer intensifying adverbs than in the past. These adverbs are now shorter and often less frequently used. Thai learners tend to use adverbs in ways similar to native speakers, both in past and modern contexts. However, their usage is limited, often relying on a small set of common expressions. This may be influenced by Korean language textbooks for foreign learners, which often overlook widely used modern adverbs and rarely explain the subtle differences between similar terms. Based on the results, the main issues Thai learners face fall into three areas: (1)

grammatical limitations, (2) incorrect word choice, and (3) the act of leaving out adverbs where they are needed. Furthermore, this study can serve as a guideline for the development of teaching materials by including more examples from authentic contexts and providing clear explanations of the differences between near-synonymous adverbs to help learners use the language more accurately and naturally.

Keywords : Korean Adverbs of High Degree; Language usage; Thai learners; Korean language textbooks

บทนำ

คำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลี (정도부사) เป็นคำที่ทำหน้าที่ในการเพิ่มหรือลดระดับเพื่อขยายความหมายของคำกริยาและคำคุณศัพท์ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความชัดเจนและความละเอียดในการสื่อความหมาย คำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีมีจำนวนมากและไม่มีความถี่ในการใช้อย่างตายตัว ผู้พูดจึงมักเลือกใช้คำวิเศษณ์เหล่านี้ตามการประเมินของตนเองว่าระดับความหมายที่ต้องการสื่อสารอยู่ในระดับมากหรือน้อยเพียงใด กล่าวคือ การประเมินระดับความหมายขึ้นอยู่กับมุมมองและความรู้สึกของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจแตกต่างกันไป อีกทั้งคำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลียังมีลักษณะพิเศษที่มักมีความหมายใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้ ในหลายบริบท แต่ถึงกระนั้นก็มีบางคำที่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ ทำให้การเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกระดับเป็นเรื่องที่ซับซ้อน ส่งผลให้ผู้เรียนภาษาเกาหลีซึ่งเป็นชาวต่างชาติ โดยเฉพาะผู้เรียนชาวไทยประสบปัญหาในการแยกแยะและเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกระดับอย่างมาก จากงานวิจัยของ Ladnuy Kanchana (2013) พบว่าผู้เรียนชาวไทยมองว่าการเรียนรู้คำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีเป็นเรื่องยาก เนื่องจากคำวิเศษณ์กลุ่มนี้มีจำนวนมาก และมีความหมายใกล้เคียงกัน จึงทำให้เกิดความสับสนในการเลือกใช้ ส่งผลให้มีการใช้อย่างไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบที่จำกัดเพียงการเลือกคำที่ถูกต้องจากตัวเลือก ซึ่งอาจจะทำให้ไม่สามารถสะท้อนพฤติกรรมการใช้จริงของผู้เรียนชาวไทยได้อย่างรอบด้าน

คำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลี ในภาษาไทยเรียกว่า “ประมาณวิเศษณ์”¹ เป็นคำวิเศษณ์บอกจำนวนปริมาณ คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาไทย เช่น ล้น ล้นหลาม หลาย อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีอาจมีข้อจำกัดในการใช้มากกว่าภาษาไทย

- (1) a. 그는 *많이/매우 부자이다.
เขาเป็นคนรวยมาก
- b. 비가 많이/매우 온다.
ฝนตกหนักมาก
- c. 많이/매우 놀란 표정
สีหน้าตกใจมาก
- d. 굉장히/매우/많이 웃었다.
หัวเราะมาก

1 “ประมาณวิเศษณ์” เป็นคำวิเศษณ์ประกอบบอกจำนวน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ 1. บอกจำนวนนับ เช่น หนึ่ง สอง สาม ฯลฯ 2. บอกจำนวนปริมาณ คือ มิได้บอกชัดเจนไปเท่านั้นเท่านั้น แต่เป็นการกำหนดว่ามากหรือน้อย เช่น มาก น้อย ผอง ปวง ทั้งห้า ทั้งปวง ทั้งหมด (กำชัย ทองหล่อ, 2540; สุนันท์ อัญชลีสกุล, 2562; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

จากตัวอย่างจะเห็นว่าคำวิเศษณ์บอกระดับที่ขีดเส้นใต้ในภาษาเกาหลีมีคำว่า “매우, 많이, 굉장히” ซึ่งในภาษาไทยมีความหมายเดียว คือ “มาก” และทั้ง 3 คำสามารถใช้แทนกันได้เป็นส่วนใหญ่ ตัวอย่างข้อ (1 b. – c.) คำว่า “매우” และ “많이” สามารถใช้แทนกันได้ แต่ข้อ (1 a.) คำว่า “매우” และ “많이” ไม่สามารถใช้แทนกันได้ เนื่องจาก โดยทั่วไปคำว่า “매우” จะใช้กับคำคุณศัพท์และคำชี้ภาคแสดงกรกร ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยเกิดปัญหาในการเรียนรู้ได้ง่าย

นอกจากนี้คำวิเศษณ์บอกระดับยังสามารถขยายความหมายของคำได้อีกหลายชนิด นอกจากคำกริยาและคำคุณศัพท์ที่ได้กล่าวไปแล้ว คำวิเศษณ์บอกระดับยังสามารถใช้ขยายคำวิเศษณ์ด้วยกันเอง หรือแม้กระทั่งใช้ขยายคำนามบางประเภทได้อีกด้วย จากลักษณะทางไวยากรณ์และความหมายที่หลากหลายดังกล่าว ทำให้การศึกษาคำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเกาหลี การทำความเข้าใจในรายละเอียดของคำวิเศษณ์บอกระดับจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีในระดับสูง โดยในการวิจัยนี้ผู้วิจัยขอเน้นกรณีศึกษาเฉพาะคำวิเศษณ์บอกระดับมากเท่านั้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลี
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เรียนชาวไทยมีแนวโน้มเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่แตกต่างจากเจ้าของภาษา
2. ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมาก เนื่องจากแบบเรียนภาษาเกาหลีที่ไม่ครอบคลุมคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เจ้าของภาษานิยมใช้
3. ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในเรื่องข้อจำกัดด้านไวยากรณ์

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้ได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์บอกระดับแล้วนำมาวิเคราะห์แบ่งประเภทความหมาย โดยมุ่งเน้นเฉพาะคำวิเศษณ์ที่แสดงระดับมากจากผลการวิจัยของ Seo (1991) Son (1995) และ Chun (2001)² จากนั้นนำคำวิเศษณ์ที่รวบรวมได้มาเปรียบเทียบกับคำวิเศษณ์ที่ชาวเกาหลีนิยมใช้ในปัจจุบัน โดยรวบรวมรายการคำวิเศษณ์จากงานวิจัยของ Ahh and Shin (2024) ที่ได้ทำการศึกษาคำวิเศษณ์บอกระดับของเจ้าของภาษา นำมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทยและที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาเกาหลี

² รายการคำวิเศษณ์บอกระดับมากจากผลการวิจัยของ Seo (1991) Son (1995) และ Chun (2001) มีดังต่อไปนี้

Seo Sangkyu (1991)	너무, 너무나, 더더욱, 매우, 몹시, 무척, 썩, 훨씬, 아주, 가장, 극히, 그지없이, 더욱더, 더욱더욱
Son Namik (1995)	꽤, 무척, 몹시, 매우, 아주, 더, 한결, 한층, 일층, 더욱, 훨씬, 가장, 제일, 많이, 한껏, 잔뜩, 수없이, 무려, 되게, 끔찍하게, 크게, 무지, 무지하게, 지독하게, 완전히, 월등히, 터무니없이, 정말, 참말, 참으로, 하도, 특히, 워낙, 유독, 대단히, 굉장히, 심히, 유난히
Chun Seopson (2001)	무척, 매우, 아주, 가장, 꽤, 썩, 훨씬, 한결

โดยทั่วไปคำวิเศษณ์บอกระดับภาษาเกาหลีใช้เพื่อขยายคำกริยาและคำคุณศัพท์เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของ Seo (2005) ยังพบว่าคำวิเศษณ์บอกระดับไม่ได้ใช้ขยายแค่คำกริยาและคำคุณศัพท์เท่านั้น แต่ยังสามารถขยายคำชี้ภาคแสดงการก (서술격 조사) “เป็น/ คือ”³ และคำวิเศษณ์อื่นได้อีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขอบเขตการขยายที่หลากหลายและยืดหยุ่นในการใช้คำวิเศษณ์ประเภทนี้ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น

- (2) a. 떡 좋아한다.
ชอบมาก
b. 꽃이 매우 예쁘다.
ดอกไม้สวยมาก
c. 이 책이 가장 새 책이오.
หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มใหม่มากที่สุด
d. 훨씬 천천히 갔다.
ไปช้ามาก
e. 그 남자는 매우 멋쟁이이다.
เขาเป็นคนที่เท่มาก

จากตัวอย่างข้อ (2 a.) จะเห็นว่าคำวิเศษณ์บอกระดับมากวางไว้หน้าคำกริยา ข้อ (2 b.) วางไว้หน้าคำคุณศัพท์ ข้อ (2 c. - d.) วางไว้หน้าคำวิเศษณ์ และข้อ (2 e.) วางไว้หน้าคำกริยาชี้เฉพาะ เพื่อบ่งบอกระดับของสภาพหรือคุณลักษณะนั้น ๆ ลักษณะทางไวยากรณ์และความหมายที่หลากหลายเช่นนี้ อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนชาวไทยเกิดความสับสนในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากได้ ทั้งนี้ จากการศึกษาของ Lee (2019) พบว่าข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวต่างชาติ คือ การวางตำแหน่งในประโยคไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 36 เช่น “많이(x) 준비를 많이(v) 하고 하지만 발표 시간과 면접 시간이 되면 양손이 차갑고 말이 나오지 않습니다.” (ฉันอย่างมาก (x) เตรียมตัวอย่างมาก (v) แต่เมื่อถึงเวลารายงานและสัมภาษณ์ มือทั้งสองข้างก็เย็นและพูดไม่ออก) ในประโยคนี้ คำว่า “많이” ถูกวางไว้หน้ากรรมของประโยค ซึ่งไม่ถูกต้อง โดยตำแหน่งที่เหมาะสมควรอยู่หน้าคำกริยา ข้อผิดพลาดถัดมาคือ ความสับสนระหว่างคำวิเศษณ์กับคำขยายนาม โดยในบางกรณี ผู้เรียนใช้คำขยายนามในตำแหน่งที่ควรใช้คำวิเศษณ์ คิดเป็นร้อยละ 27 เช่น “한 달 동안 많이(v) / 많은(x) 경험을 했다.” (ได้ประสบการณ์มากในระยะเวลา 1 เดือน) ในกรณีนี้ การใช้ “많은” ซึ่งเป็นคำขยายนามจึงไม่เหมาะสม ข้อผิดพลาดที่พบมากอีกหนึ่งข้อคือ การใช้คำผิดความหมาย คิดเป็นร้อยละ 21 เช่น “그 옷은 색깔이 너무(x) / 매우(v) 연합니다.” (เสื้อตัวนั้นสีอ่อนมาก (x) / มาก (v)) ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกระดับที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน โดยไม่เหมาะสมตามบริบทของประโยค

³ คำว่า “เป็น/ คือ” ในภาษาเกาหลีถูกจัดประเภทโดยนักวิชาการหลายคน โดยบางคนเรียกว่า “คำกริยาชี้เฉพาะ (지정사)” ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับคำกริยาและคำคุณศัพท์ ขณะที่ในพจนานุกรมภาษาเกาหลีเรียกคำนี้ว่า “คำชี้ภาคแสดงการก (서술격 조사)” เป็นคำที่ใช้ต่อท้ายคำนาม เพื่อทำให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นภาคแสดง แม้ว่านักวิชาการจะเรียกคำกริยา “เป็น/ คือ” ต่างกัน แต่การใช้งานยังคงเหมือนกัน เช่น ฉันคือคนเกาหลี เขาเป็นนักเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. หนังสือ เอกสารทางวิชาการ พจนานุกรมภาษาเกาหลีซึ่งจัดทำโดยสถาบันภาษาเกาหลีแห่งชาติ (National Institute of Korean Language, 2024)
2. คลังข้อมูลภาษาเกาหลี (Korean Learners' Corpus) ซึ่งจัดทำโดยสถาบันภาษาเกาหลีแห่งชาติ (National Institute of Korean Language, 2024) ที่รวบรวมข้อมูลตั้งแต่ปี ค.ศ. 2015 ถึงปี ค.ศ. 2023 ซึ่งประกอบด้วยรายงานและการบ้านของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทย ทั้งในสาธารณรัฐเกาหลี และในต่างประเทศ รวมทั้งหมด 2,349 บท หรือประมาณ 631,902 คำ
3. แบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ ได้แก่ แบบเรียน Yonsei Korean (2009) ของ Yonsei University Korean Language Institute แบบเรียน Fun! Fun! Korean (2013) ของ Korea University Language Center และแบบเรียน Seoul Korean (2015) ของ Korean Language Education Center Seoul National University เป็นแบบเรียนที่ได้รับความนิยมอย่างมากของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวต่างชาติ รวมถึงผู้เรียนชาวไทยและใช้เป็นแหล่งข้อมูลวิเคราะห์แนวโน้มการเรียนรู้คำวิเศษณ์บอกระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. รวบรวมคำวิเศษณ์บอกระดับมากของเจ้าของภาษา
ศึกษาคำวิเศษณ์ที่ใช้ในช่วงปี ค.ศ. 1991–2001 และเปรียบเทียบกับคำที่นิยมใช้ในปัจจุบัน
2. ค้นหาคำวิเศษณ์จากคลังข้อมูลภาษาเกาหลี
ค้นหาความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์จากคลังข้อมูลภาษาเกาหลี โดยเลือกหมวด "คำวิเศษณ์" เพื่อจำกัดประเภทของคำ และเลือกเฉพาะข้อมูลของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทย ค้นหารายการคำวิเศษณ์บอกระดับมาก
3. รวบรวมคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาเกาหลี
วิเคราะห์คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ปรากฏในแบบเรียน เพื่อศึกษาความถี่และแนวโน้มของการสอน
4. ดาวน์โหลดและวิเคราะห์ข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลี
ตรวจสอบลักษณะการใช้และข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทยจากคลังข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ปัญหา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงสถิติ (Comparative Analysis)
เปรียบเทียบการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของเจ้าของภาษาในอดีตกับปัจจุบัน และนำเสนอผลการศึกษารูปแบบตาราง
2. การวิเคราะห์ความถี่ (Frequency Analysis)
วิเคราะห์ความถี่ของการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในคลังข้อมูลของผู้เรียนชาวไทยและคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ

3. การวิเคราะห์แบบพรรณนา (Descriptive Analysis)

ตรวจสอบข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ปรากฏในคลังข้อมูลของผู้เรียนชาวไทย โดยอธิบายลักษณะและประเภทของข้อผิดพลาดที่พบ

ผลการวิจัย

การศึกษาคำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีพบว่า คำวิเศษณ์ประเภทนี้มีจำนวนมากและสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มตามความหมายพื้นฐาน 3 ระดับหลัก คือ 1) ระดับมากที่สุด 2) ระดับมาก และ 3) ระดับน้อย อีกทั้งรายการคำวิเศษณ์บอกระดับอาจแตกต่างกันไปในแต่ละแหล่งข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และจำแนกคำวิเศษณ์บอกระดับมากตามความหมายหลัก โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ Seo (1991) Son (1995) และ Chun (2001) และได้คัดเลือกคำวิเศษณ์บอกระดับที่มีความหมายระดับมากที่สุดและระดับมากพบว่ามีทั้งหมด 42 คำ⁴ แต่จากการรวบรวมข้อมูล พบว่า ชาวเกาหลีไม่ได้ใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนิยมใช้จำนวน 25 คำ⁵ โดยพบว่ามีคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ใช้เหมือนกัน 16 คำ คิดเป็นร้อยละ 39.02 ของจำนวนคำทั้งหมด คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ไม่ปรากฏในปัจจุบันมี 26 คำ คิดเป็นร้อยละ 63.41 ของจำนวนคำทั้งหมด และมีคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่เกิดขึ้นใหม่ 5 คำ คิดเป็นร้อยละ 20 ของคำที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ปรากฏในอดีตและปัจจุบัน

ประเภทของคำวิเศษณ์	รายการคำวิเศษณ์	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ใช้ในอดีตและปัจจุบันเหมือนกัน	많이, 더, 너무, 되게, 정말, 제일, 참, 가장, 훨씬, 아주, 매우, 더욱, 무척, 퍽, 한결, 몹시	16	39.02
คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ไม่ปรากฏในปัจจุบัน	너무나, 더더욱, 극히, 그지없이, 더욱더, 더욱더욱, 한층, 일층, 한껏, 잔뜩, 수없이, 무려, 끔찍하게, 크게, 무지, 무지하게, 지독하게, 완전히, 월등히, 터무니없이, 참말, 참으로, 하도, 특히, 워낙, 유독	26	63.41
คำวิเศษณ์ที่เกิดขึ้นใหม่	엄청, 상당히, 진짜, 유달리, 자극히	5	20 (ของคำที่นิยมใช้ในปัจจุบัน)

⁴ คำวิเศษณ์บอกระดับในช่วงปี ค.ศ. 1995 – 2001 มีคำว่า “너무, 너무나, 더더욱, 매우, 몹시, 무척, 퍽, 훨씬, 아주, 가장, 극히, 그지없이, 더욱더, 더욱더욱, 퍽, 더, 한결, 한층, 일층, 더욱, 제일, 많이, 한껏, 잔뜩, 수없이, 무려, 되게, 끔찍하게, 크게, 무지, 무지하게, 지독하게, 완전히, 월등히, 터무니없이, 정말, 참말, 참으로, 하도, 특히, 워낙, 유독”

⁵ คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่สุดที่ชาวเกาหลีนิยมใช้ในปัจจุบัน มีคำว่า “많이, 더, 너무, 되게, 진짜, 정말, 엄청, 제일, 굉장하, 참, 가장, 완전, 훨씬, 아주, 상당히, 매우, 더욱, 대단히, 무척, 자극히, 퍽, 유달리, 한결, 몹시, 심히”

จากตารางที่ 1 พบว่า คำวิเศษณ์บอกระดับมากในปัจจุบันมีจำนวนน้อยกว่าในอดีต จากการสังเกตผลการวิจัย พบว่า คำที่มีโครงสร้างซับซ้อนในอดีตถูกปรับลดรูปให้สั้นลงในปัจจุบัน เช่น คำว่า “더욱더” “더욱더욱” ในปัจจุบันใช้แค่คำว่า “더욱” หรือคำว่า “너무나” ในปัจจุบันใช้แค่คำว่า “너무” อีกทั้งพบว่ามีคำที่เกิดขึ้นใหม่ที่ไม่เคยใช้ในอดีต คำเหล่านี้มักเป็นคำที่ฟังดูเป็นธรรมชาติมากขึ้นและใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ของการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทย โดยรวบรวมข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลี พบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมาก จำนวน 52 คำ จากคำวิเศษณ์ทั้งหมด 861 คำ โดยคำวิเศษณ์ที่มีการใช้มากที่สุดคือคำว่า “많이”

ตารางที่ 2 แสดงรายการคำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทยในคลังข้อมูลภาษาเกาหลี

ลำดับ	คำวิเศษณ์บอกระดับมาก	จำนวน (ครั้ง)	ค่าร้อยละ	ลำดับ	คำวิเศษณ์บอกระดับมาก	จำนวน (ครั้ง)	ค่าร้อยละ
1	많이	1,505	33.13	27	하도	4	0.09
2	너무	833	18.34	28	참으로	3	0.07
3	더	672	14.79	29	더욱더	3	0.07
4	가장	320	7.04	30	극히	3	0.07
5	아주	311	6.85	31	잔뜩	3	0.07
6	정말	268	5.90	32	심히	3	0.07
7	진짜	115	2.53	33	한결	3	0.07
8	제일	107	2.36	34	참말	2	0.04
9	특히	84	1.85	35	끔찍하게	2	0.04
10	매우	60	1.32	36	워낙	2	0.04
11	대단히	35	0.77	37	완전	2	0.04
12	무지	26	0.57	38	유달리	2	0.04
13	무척	24	0.53	39	월등히	1	0.02
14	완전히	23	0.51	40	한층	1	0.02
15	꽤	17	0.37	41	더욱더욱	1	0.02
16	몹시	16	0.35	42	일층	1	0.02
17	한껏	13	0.29	43	터무니없이	1	0.02
18	되게	12	0.26	44	무지하게	1	0.02
19	참	11	0.24	45	지독하게	1	0.02
20	자극히	9	0.20	46	떡	1	0.02
21	더욱	8	0.18	47	수없이	1	0.02
22	굉장히	7	0.15	48	크게	1	0.02
23	유난히	6	0.13	49	그지없이	1	0.02

ลำดับ	คำวิเศษณ์บอก ระดับมาก	จำนวน (ครั้ง)	ค่าร้อยละ	ลำดับ	คำวิเศษณ์บอก ระดับมาก	จำนวน (ครั้ง)	ค่าร้อยละ
24	씩	6	0.13	50	너무나	1	0.02
25	무려	5	0.11	51	더더욱	1	0.02
26	유독	4	0.09	52	더더욱더욱	1	0.02
รวม						4,544	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมาก จำนวน 4,544 ครั้ง คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่มีการใช้มากที่สุดคือ คำว่า “많이” ใช้ 1,505 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.13 ของการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากทั้งหมด รองลงมาคือ “너무” ใช้ 833 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.34 “더” ใช้ 672 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.79 “가장” ใช้ 320 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.04 “아주” ใช้ 311 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.85 และ “정말” ใช้ 268 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.90 รวม 6 คำนี้คิดเป็นร้อยละ 86 ของการใช้ทั้งหมด ซึ่งสะท้อนว่าผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากเพียงไม่กี่คำอย่างหนาแน่น ในทางตรงกันข้าม คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ใช้น้อยกว่า 10 ครั้ง มีมากถึง 33 คำ คิดเป็น ร้อยละ 63.46 ของรายการคำทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลี โดยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่นิยมใช้ในปัจจุบันจำนวน 25 คำเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ ซึ่งมีผลสรุปดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทยและเจ้าของภาษา

ประเภทของคำ วิเศษณ์	รายการคำวิเศษณ์	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
คำวิเศษณ์บอกระดับ มากที่เจ้าของภาษาใช้ ในปัจจุบันและผู้เรียน ชาวไทยใช้เหมือนกัน	많이, 너무, 더, 가장, 아주, 정말, 진짜, 제일, 매우, 대단히, 무척, 완전, 몹시, 되게, 참, 자극히, 굉장히, 더욱, 심히, 유달리, 한결, 퍽	22	88
คำวิเศษณ์บอกระดับ มากที่ผู้เรียนชาวไทยใช้ เปรียบเทียบกับคำที่ใช้ ในอดีต	너무, 너무나, 더더욱, 매우, 몹시, 무척, 씩, 아주, 가장, 극히, 그지없이, 더욱더, 더욱더욱, 퍽, 더, 한결, 한층, 일층, 더욱, 제일, 많이, 한껏, 잔뜩, 수없이, 무려, 되게, 끔찍하게, 크게, 무지, 무지하게, 지독하게, 완전히, 월등히, 터무니없이, 정말, 참말, 참으로, 하도, 특히, 워낙, 유독	40	97.56
คำวิเศษณ์บอกระดับ มากที่ผู้เรียนชาวไทยใช้ เปรียบเทียบกับคำ วิเศษณ์ที่เกิดขึ้นใหม่	진짜, 자극히, 유달리	3	60

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 3 พบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เจ้าของภาษานิยมใช้ในปัจจุบันตรงกันจำนวน 22 คำ จากทั้งหมด 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 88 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความใกล้เคียงในการเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาพูดและเขียนร่วมสมัยของเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตาม ในจำนวนคำทั้ง 22 คำดังกล่าว มี 8 คำที่ผู้เรียนชาวไทยใช้ไม่ถึง 10 ครั้ง ได้แก่ “자극히, 더욱, 굉장히, 심히, 한결, 안전, 유달리, 퍽” หากตัดคำเหล่านี้ออก จะเหลือคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ใช้ตรงกับเจ้าของภาษาเพียง 14 คำ หรือคิดเป็นร้อยละ 56 เท่านั้น ในทำนองเดียวกัน ผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เกิดขึ้นใหม่จำนวน 3 คำ จากทั้งหมด 5 คำ แต่ในจำนวนนั้นมีถึง 2 คำที่ใช้ไม่ถึง 10 ครั้ง นั่นหมายถึง ผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ตรงกับคำใหม่ของเจ้าของภาษาเพียง 1 คำจาก 5 คำ หรือ ซึ่งบ่งชี้ว่าคำเหล่านี้แม้จะเป็นที่รู้จัก แต่ยังไม่ค่อยถูกใช้แพร่หลายในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ผู้เรียนชาวไทยใช้กับคำที่เคยเป็นที่นิยมในอดีตของเจ้าของภาษา พบว่า ผู้เรียนใช้ตรงกันถึง 40 คำ จากทั้งหมด 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 97.56 และหากตัดคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ผู้เรียนชาวไทยใช้ไม่ถึง 10 ครั้งออก จะเหลือคำวิเศษณ์ที่ใช้ในอดีตจริง 13 คำ คิดเป็นร้อยละ 32.5

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการรวบรวมความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ รวมถึงผู้เรียนชาวไทย มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาเกาหลี

แบบเรียน Yonsei Korean (2009)	แบบเรียน Fun! Fun! Korean (2013)	แบบเรียน Seoul Korean (2015)
아주, 더, 참, 무척, 너무, 매우, 제일, 훨씬, 몹시, 가장	많이, 정말, 너무, 가장, 훨씬, 매우, 더욱, 제일, 아주	더, 아주, 참, 가장, 제일, 너무, 무척, 더욱, 몹시, 하도, 꽤, 아주

จากตารางที่ 4 พบว่า แบบเรียนภาษาเกาหลีของแต่ละสถาบันมีรายการคำวิเศษณ์ที่หลากหลายและแตกต่างกัน แบบเรียน Seoul Korean (2015) ปรากฏคำวิเศษณ์มากที่สุด จำนวน 12 คำ รองลงมาคือ แบบเรียน Yonsei Korean (2009) จำนวน 10 คำ และ Fun! Fun! Korean (2013) จำนวน 9 คำ ตามลำดับ อีกประเด็นที่น่าสนใจก็คือ คำวิเศษณ์ที่ปรากฏในแบบเรียน Yonsei Korean (2009) มีคำที่นิยมใช้ในปัจจุบันมากที่สุด เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำรายการคำที่ปรากฏในแบบเรียนของมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งมาเปรียบเทียบกับคำวิเศษณ์ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคำวิเศษณ์ที่นิยมใช้ในปัจจุบันกับคำที่ปรากฏในแบบเรียนของแต่ละมหาวิทยาลัย

แบบเรียน	คำที่นิยมใช้ในปัจจุบันที่ปรากฏ	จำนวน(คำ)	ร้อยละ
Yonsei Korean (2009)	아주, 더, 참, 무척, 너무, 매우, 제일, 훨씬, 몹시, 가장	10	40
Seoul Korean (2015)	더, 아주, 참, 가장, 제일, 너무, 무척, 더욱, 몹시	9	36
Fun! Fun! Korean (2013)	많이, 정말, 너무, 가장, 훨씬, 매우, 더욱, 제일, 아주	9	36

จากตารางที่ 5 พบว่า คำวิเศษณ์บอกระดับมากของ Yonsei Korean (2009) มีคำวิเศษณ์ที่ตรงกับรายการคำที่นิยมใช้ในปัจจุบันมากที่สุด รองลงมาคือ Seoul Korean (2015) และ Fun! Fun! Korean (2013) มีคำที่ตรงกัน 9 คำเท่ากัน โดยรวมแล้วไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่ใช้คำวิเศษณ์ที่นิยมใช้ในปัจจุบันได้ครบทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่า แบบเรียนภาษาเกาหลีทั้ง 3 แห่ง ไม่อธิบายความแตกต่างของความหมายของคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ใกล้เคียงกัน และข้อจำกัดด้านไวยากรณ์ที่ชัดเจน

การดาวน์โหลดข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษาเกาหลีเพื่อตรวจสอบลักษณะการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทย พบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาทั้งในด้านการใช้คำผิดความหมายและการละเว้นการใช้คำที่ควรใช้ ตัวอย่างเช่น

(3)

a. 비가 매우(x) / 많이(v) 내릴 때 아무것도 그 물은 막을 수 없어서 홍수가 크게 생겼다.

เมื่อฝนตกลงมามาก(x) / มาก(v) จึงเกิดน้ำท่วมใหญ่เพราะไม่มีอะไรกั้นน้ำได้

b. 무료 요금 때문에 사람들이 아주(x) / 자주(v) 간다.

เพราะไม่มีค่าบริการผู้คนจึงไป มาก(x) / บ่อย(v)

c. 그리고 새로 식당도 계속 생겨서 너무(x) / 아주(v) 다양하다.

และมีร้านอาหารเปิดใหม่เรื่อยๆ จึงมีความหลากหลาย มาก(x) / มาก(v)

d. 큰 백화점이 아니지만 물건이 너무(x) / 아주(v) 많아서 쇼핑하기 편하다.

ไม่ใช่ห้างใหญ่ แต่ของเยอะมาก(x) / มาก(v) ทำให้สะดวกต่อการช้อปปิ้ง

(4)

a. 시험이 더(เพิ่ม) 너무 어렵다는 것 알기 때문에

เพราะรู้ว่าการสอบยากมากกว่า

b. 별것 없이 보여도 무엇보다 더(เพิ่ม) 가족들이랑 같이 살 수 있다.

แม้จะดูไม่พิเศษอะไร แต่เหนือสิ่งอื่นใดสามารถอยู่ร่วมกับครอบครัวได้มากกว่า

c. 물론 제일(เพิ่ม) 마음에 안 드는 것도

แน่นอนว่ายังมีสิ่งที่ไม่ชอบที่สุดด้วย

จากตัวอย่าง คำว่า “매우” ในข้อ (3 a.) ไม่สามารถใช้ได้ โดยทั่วไปคำว่า “매우” จะใช้กับคำคุณศัพท์มากกว่าคำกริยา เป็นเรื่องข้อจำกัดในด้านไวยากรณ์ของการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากในภาษาเกาหลี ข้อ (3 b. - d.) เกิดจากข้อผิดพลาดในการใช้คำผิดความหมาย ข้อ (3 b.) ต้องใช้คำว่า “자주” เป็นคำที่เหมาะสมในที่นี้ เพราะแสดงความถี่ของการกระทำ และข้อ (3 c. - d.) ใช้คำที่มีความหมายว่า “มาก” เหมือนกัน แต่ตามพจนานุกรมภาษาเกาหลี (National Institute of Korean Language, 2024) คำว่า “너무” มีความหมายว่า “เกินขอบเขตหรือระดับที่กำหนดไว้” โดยสื่อถึงความหมายในเชิงว่า “เกินระดับมาตรฐานจนส่งผลในทางลบ” แตกต่างกับคำว่า “아주” มีความหมายว่า “ในระดับที่ล้ำเกินหรือเกินเลยจากระดับปกติ” ดังนั้น เมื่อเทียบกับคำวิเศษณ์อื่นที่มีความหมายคล้ายกัน แบบเรียนภาษาเกาหลีจึงควรอธิบายความแตกต่างของคำวิเศษณ์บอกระดับที่มีความหมายคล้ายคลึงกันอย่างชัดเจน ส่วนตัวอย่างข้อ (4 a. - c.) เกิดจากข้อผิดพลาดในการละคำในบริบทที่ควรใช้ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชาวไทยไม่ได้ใช้คำวิเศษณ์บอกระดับ “มาก” ในบริบทที่ควรใช้ เพื่อให้ความหมายของประโยคสมบูรณ์

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เจ้าของภาษานิยมใช้ในปัจจุบันมีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับในอดีต ซึ่งอาจเป็นผลมาจากแนวโน้มของภาษาเกาหลีที่มีการปรับลดรูปคำให้สั้นลงและใช้งานได้ง่ายขึ้น คำที่มีโครงสร้างซับซ้อนในอดีตจึงถูกแทนที่ด้วยคำที่กระชับและเข้าใจง่ายกว่า

สำหรับการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากของผู้เรียนชาวไทย จากคลังข้อมูลภาษาเกาหลีพบว่า ผู้เรียนชาวไทยใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ตรงกับคำที่เจ้าของภาษานิยมใช้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน แต่ยังใช้ในระดับจำกัด กล่าวคือ คำวิเศษณ์บอกระดับมากที่ใช้มีความถี่ต่ำ และมีแนวโน้มที่จะใช้เพียงไม่กี่คำในการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเรียนรู้จากแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติ โดยจากการตรวจสอบแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษาชั้นนำของสาธารณรัฐเกาหลีทั้งสามแห่ง พบว่า ยังไม่มีแบบเรียนใดที่ครอบคลุมคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันอย่างครบถ้วน อีกทั้งยังพบว่าแบบเรียนเหล่านี้ไม่ได้อธิบายความแตกต่างทางความหมายระหว่างคำวิเศษณ์บอกระดับมากที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และข้อจำกัดด้านไวยากรณ์ที่ชัดเจน

สำหรับปัญหาการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับของผู้เรียนชาวไทย เกิดจากการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับผิดพลาดสรุปเป็นประเด็นหลักดังนี้ 1) ข้อจำกัดในด้านไวยากรณ์ 2) การใช้คำผิดความหมาย และ 3) การละคำวิเศษณ์ในบริบทที่ควรใช้ จากข้อมูลการวิจัยนี้สามารถนำไปพัฒนาแนวทางการสอนภาษาเกาหลีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยควรปรับปรุงเนื้อหาแบบเรียนให้สะท้อนแนวโน้มการใช้คำในปัจจุบัน เพิ่มตัวอย่างการใช้คำในบริบทจริง อ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย และอธิบายความแตกต่างด้านความหมายของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ข้อจำกัดด้านไวยากรณ์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติและถูกต้องมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ควรพัฒนาแนวทางการสอนภาษาเกาหลีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงเนื้อหาแบบเรียนให้สะท้อนแนวโน้มการใช้คำในปัจจุบัน เพิ่มตัวอย่างการใช้คำในบริบทจริงจากแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย พร้อมทั้งอธิบายความแตกต่างด้านความหมายของคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รวมถึงข้อจำกัดด้านไวยากรณ์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านการจัดหาแบบเรียนภาษาเกาหลีสำหรับชาวต่างชาติในเวอร์ชันที่ทันสมัย ส่งผลให้การวิเคราะห์อาจไม่ครอบคลุมเนื้อหาปัจจุบัน แต่ก็ทำให้พอมองเห็นแนวทางในการเรียนคำวิเศษณ์บอกระดับในภาษาเกาหลีได้ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจัดหาแบบเรียนฉบับล่าสุดเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น หรือสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ นอกจากนี้ควรแยกการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้คำวิเศษณ์บอกระดับมากตามระดับความรู้ของผู้เรียน และควรพิจารณาความแตกต่างระหว่างการใช้ในภาษาเขียนและภาษาพูดซึ่งอาจส่งผลต่อความคลาดเคลื่อนในการใช้คำวิเศษณ์ของผู้เรียนชาวไทย

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2540). *หลักภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 10). รวมสานส์.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สกสศ.ลาดพร้าว.
สุนันท์ อัญชสิณกุล. (2562). *ระบบคำภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 5). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Ahh Yurishin & Shin Woo-Bong. (2024). A Study on Usage Patterns of Degree Adverb by Korean Language Learners. *Korean language & literature*, 87, 361-389.
<http://doi.org/10.23016/klj.2024.87.361>
- Chun Seopson. (2001). A Study on the Meaning and Function of Degree Adverbs in Korean. *Korean Semantics*, 9, 97-130.
- Korea University Language Center. (2013). *Fun! Fun! Korean 1*. Kyobo Press.
- Korea University Language Center. (2013). *Fun! Fun! Korean 2*. Kyobo Press.
- Korea University Language Center. (2013). *Fun! Fun! Korean 3*. Kyobo Press.
- Korea University Language Center. (2013). *Fun! Fun! Korean 4*. Kyobo Press.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 1A*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 1B*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 2A*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 2B*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 3A*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 3B*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 4A*. Moonjinmedia.
- Korean Language Education Center Seoul National University. (2015). *Seoul Korean 4B*. Moonjinmedia.
- Ladnuy Kanchana. (2013). *A Study on Teaching Method of Korean Adverb of Degree's Synonyms for Thai Learners* [Master Thesis, Sookmyung Women's University]. National Assembly Library. <https://dcollection.sookmyung.ac.kr/jsp/common/DcLoOrgPer.jsp?ItemId=000000054665>
- Lee Yunseo. (2019). Education Plans for Adverbs of Degree based on the Analysis of Their Use Patterns among Korean Learners: Error patterns in writings. *The Association For Korean Linguistics*, 82, 95-121. <http://dx.doi.org/10.20405/kl.2019.02.82.95>
- National Institute of Korean Language. (2024, January 5). *표준국어대사전*.
<https://stdict.korean.go.kr/main/main.do>
- National Institute of Korean Language. (2024, January 5). *한국어 학습자 말뭉치 나눔터*.
<https://kcorpus.korean.go.kr/>
- Seo Jungsoo. (2005). *Korean adverbials*. Seoul National University Press.
- Seo Sangkyu. (1991). A Historical Linguistic Review and Classification of Degree Adverbs. *Journal of the Yonsei Language and Literature*, 23, 219-266.

Son Namik. (1995). *A study of Adverb in Korean*. Pagijong Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 1-1*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 1-2*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 2-1*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 2-2*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 3-1*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 3-2*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 4-1*. Yonsei University Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (2009). *Yonsei Korean 4-2*. Yonsei University Press.